

خداحافظی بولت از فوتبال!

«اوسین بولت» عاشق فوتبال است. دارنده هشت طلای المپیک مدت‌ها از سر الکس فرگوسن می‌خواست که به‌وی اجازه دهد با پیراهن منچستر یونایتد در یک دیدار رسمی به میدان رود. درخواستی که هرگز از سوی مرد اسکاتلندی جدی گرفته نشد. با اعلام بازنشستگی از دوومیدانی، او مدتی با بروسیا دورتموند آلمان تمرین و سرانجام در پاییز امسال باتیم «سنترال کوست مارینرز» استرالیا قرارداد همکاری امضا کرد که حاصل آن، دو بازی و دوگل بود. سریع‌ترین مرد جهان خیلی زود رکورد سریع‌ترین بازنشستگی از دنیای فوتبال را هم به‌نام خود ثبت و اعلام کرد: «با اینکه پیشنهادهای زیادی دریافت کرده‌ام، اما تصمیم گرفتم با دنیای قهرمانی فوتبال وداع کنم.»

یکشنبه ● ۲۶ اسفند ۱۳۹۷ ● شماره صد و نود و چهار

۰ ۱ ۲ ۳ ۴ ۵ ۶ ۷ ۸ ۹ ۱۰ ۱۱ ۱۲ ۱۳ ۱۴ ۱۵ ۱۶ ۱۷ ۱۸ ۱۹ ۲۰ ۲۱ ۲۲ ۲۳ ۲۴ ۲۵ ۲۶ ۲۷ ۲۸ ۲۹ ۳۰ ۳۱

مورانش

با حاشیه، بی‌حاشیه

کتیو | ۳۱

جام فرانسوی

مهم‌ترین اتفاق ورزشی سال ۹۷ در روسیه رقم خورد

● مهدی محمدی ●

اگر کرواسی می‌توانست در فینال برابر فرانسه به پیروزی برسد، پازل شگفتی‌های جام بیست‌ویکم تکمیل می‌شد. چه کسی پیش‌بینی می‌کرد که آلمان در گروه خودو پایین‌تر از کره جنوبی چهارم شود، از ژانتین به لطف گل زنی نیجر به‌از گروهش صعود کند و پرتغال با ضعف گل زنی شماره ۱۷ ایران از صعود جا نماند. حذف اسپانیا، برزیل و یاران مسی و رونالدو باعث شد تا در مراحل نهایی تا حدی از جذابیت‌های جام برای مخاطبان کاسته شود، ولی به هر روی، این فرانسه بود که رویای دو دهه قبل را مجدداً به حقیقت بدل کرد و «دشان» در کنار «زاگالو» و «پکن باوئر» به سومین کاپیتانی بدل شد که به‌عنوان مربی هم فاتح جام‌جهانی می‌شود.

سیستم VAR، مهمان جدید جام بود. اتفاقی که پیش‌بینی می‌شد از ضرب اشتباهات داوران بکاهد، اما خود سبب‌ساز چالش مضاعف شد، تا جایی که کی‌روش در آخرین مصاحبه

خود در جام، اعلام کرد که از آن ناامید شده است. در این میان و در بحث داوری، حضور موفق تیم داوری ایران دلگرم‌کننده بود و دست‌آخر هم حسرت حضور آن‌ها در فینال بر دلمان ماند. دو برنده مهم جام در کنار فرانسه، «دالیچ» و «ساوتگیٹ» بودند. انتخاب مربی که هفت‌سال را در میان تیم‌های عربی گذرانده بود برای تیم ملی کرواسی به همان اندازه عجیب بود که اعتماد به مربی موفق تیم ملی جوانان انگلیس. «گرت ساوتگیٹ» ۴۷ساله توانست بدل به پدیده جدید مربی‌گری در انگلیس شود و امروز هم توانسته تیم ملی این کشور را به

نیمه‌نهایی لیگ ملت‌های اروپا ببرد. اگر کمی بخت با او و تیمش یار بود، رسیدن به فینال پس از ۵۲سال کار سختی نبود، ولی نشد که بشود. «زلاتکو دالیچ» اما به توفیقی فراتر از انتظار رسید. کروات‌ها ۲۰سال قبل در نیمه‌نهایی مقهور فرانسه شده بودند و این بار با غلبه بر انگلیس، باز برای رسیدن به افتخار، خروس‌ها را برابر خویش می‌دیدند. نایب قهرمانی برای شطرنجی‌ها افتخار بزرگی بود و با شایستگی به آن رسیدند. حضور رئیس‌جمهور این کشور در زمان اهدای جام، بدل به یکی از تصاویر به‌یادماندنی این جام شد.

حذف اسپانیا، برزیل و یاران مسی و رونالدو باعث شد تا در مراحل نهایی تا حدی از جذابیت‌های جام برای مخاطبان کاسته شود، ولی به هر روی، این فرانسه بود که رویای دو دهه قبل را مجدداً به حقیقت بدل کرد و «دشان» در کنار «زاگالو» و «پکن باوئر» به سومین کاپیتانی بدل شد که به‌عنوان مربی هم فاتح جام‌جهانی شد.

سه بازیکن را باید مهم‌ترین بازیکنان این دوره دانست، «موردریچ» از کرواسی، «هری کین» از کرواسی و البته «امباه»ی جوان از فرانسه؛ بازیکنی که در زمان فتح قبلی جام در پاریس، هنوز به دنیا نیامده بود. از او به‌عنوان ستاره دهه بعدی یاد می‌شود و «پاری‌سن‌ژرمن» به این راحتی‌ها حاضر به از دست دادنش نیست.

در کنار همه تا کامان جام، باید بادی هم از تیم پرمهره بلژیک بکنیم. تیمی که یکی از گران‌ترین‌ها در جام ۲۰۱۸ بود، ولی نتوانست از پس شاگردان «دشان» در نیمه‌نهایی برآید. شاید تا سال‌ها نتوان به یک ترکیب دلچسپ با حضور ستارگانی چون فلینی، دبروین، دمبله، لوکاکو، آزار، کورتوا و... دست یافت و

آزروی سرخ‌ها به آینده محول شد. حاشیه‌های این جام هم کم نبودند. از سوزه شدن موهای «تیمار» تا تسمخر تمارش‌های اغراق شده‌وی توسط «اریک کانتونا». در کنار جمع کردن زباله‌ها توسط ژاپنی‌ها و رفتارهای «میلاد محمدی» خودمان؛ چه در کورس گذاشتن لب خط و چه پرتاب اوت با پشتک خاص!

● مرد سال ●

فاتح جدید توپ طلا

دنیای فوتبال در یک دهه گذشته به‌قدری مقهور رقابت مسی و رونالدو شده بود که کسب توپ طلای بهترین بازیکن سال توسط یکی غیر از این دو، عجیب به نظر می‌رسد. «موردریچ» بودن در عصر «مسالو» کار دشواری است. تا قبل از آغاز جام‌جهانی، کارشناسان از احتمال کسب توپ طلا و شکستن این طلسم ۱۰ساله توسط «محمد صلاح» سخن می‌گفتند. اما وقتی همراه با پرتغال و آرژانتین، مصر هم نتوانست درخششی داشته باشد، نگاه‌ها به سمت کاپیتان تیم شگفتی‌ساز جام رفت. موردریچ ۳۳ساله در هشتمین سال حضور در میان سپیدهای مادرید، توانست با شایستگی به بزرگ‌ترین افتخار انفرادی خویش دست یابد. سال ۲۰۱۸ برای او سالی فراموش‌نشدنی است؛ سومین قهرمانی پیاپی در «چمپیونزلیگ»، نایب‌قهرمانی جام‌جهانی و کسب هم‌زمان جایزه نخست فیفا و فرانس فوتبال. در طول تاریخ توپ طلا، از سال ۱۹۵۶ تا به امروز، همواره این جایزه به بازیکنی تعلق گرفته است که بیشترین درخشش انفرادی را در زمین داشته باشد، از دی‌استفانو و گرد مولر گرفته تا پلاتینی و فان باستن و دو ستاره پرتغالی و آرژانتینی، اما این بار نگاه کارشناسان یک فرق اساسی با قبل داشت. آن‌ها جایزه را به بازی‌سازی دادند که بازی‌اش کم‌ترین جلوه را در

تیم‌های باشگاهی و ملی داشته است. موردریچ

در زمین مانند وزیر شطرنج عمل می‌کند. نوع بازی‌سازی وی در دنیای فوتبال تک‌ضرب امروز، منحصر به‌فرد است. در دوره‌ای که بازیکنان حق لمس توپ در زمانی بالاتر از سه ثانیه را ندارند، بازی‌خوانی و «پلی‌میکر» بودن دشوار است، کاری که پسرک ۱۷۲سانتیمتری کروات با چشمانی باز و سر بالا انجام می‌دهد.

● قاعده بازی ●

● مهدی نیک‌بندار ●

اوضاع نابسامان رئال مادرید

سال ۹۷ یک سال ناامیدکننده برای رئال مادرید بود. خروج هم‌زمان زیدان و رونالدو، در کنار جنگال حضور لوپتگی و حواشی آن، فصلی سخت را برای قوه‌های سپید پایتخت اسپانیا رقم زد.

انتقال رونالدو به یوونتوس به‌عنوان بزرگ‌ترین نقل‌وانتقال یک‌بازیکن بالای ۳۰سال در تاریخ، به کاریزمای سری A در میان علاقه‌مندان به فوتبال افزود. از سوی دیگر با رفتن فوق‌ستاره پرتغالی، رقابت مسی-رونالدو که در طول نه سال حضور هم‌زمان این دو در لالیگا ایجاد شده بود کم‌رنگ‌تر شد. اوضاع رئال مادرید در سه فصل آخر عالی بود. آن‌ها که زمانی رویای جام یازدهم را می‌دیدند، حال با حذف از لیگ قهرمانان فصل جاری، ناراحتانده که نتوانستند چهارمین جام پیاپی لیگ قهرمانان را بالای سر ببرند.

زمانی که زیدان به‌عنوان دستیار «رافا بنیتز» به رئال آمد، بسیاری تصور می‌کردند که این هم یکی از حضورهای خام ستاره‌ای بازنشسته است برای کسب تجربه روی نیمکت تیم سابقش، ولی با اخراج رافا و قرارگیری سکان در دست «زیزو»، ناگهان ورق برگشت. توفان فرانسوی ۱۰جام را در کمتر از سه فصل به مادرید آورد. اگر یک دهه قبل، کاتالان‌ها به‌وجود گواردیولای جوان و جام‌های پیاپی‌اش افتخار می‌کردند، این بار هواداران تیم نخست پایتخت، سبب‌ساز حسرت بارسا بودند.

خروج زیدان اما همه چیز را عوض کرد. وقتی او اعلام کرد که در پایان فصل ۲۰۱۸-۲۰۱۷ قصد ترک مادرید را دارد، کسی فکر نمی‌کرد که روند جذب مربی بعدی برای رئال بدل به یک کابوس شود. «لوپتگی» شب افتتاحیه جام‌جهانی با رئال قرارداد بست و فدراسیون فوتبال اسپانیا بلافاصله عذرش را خواست، اما ریسک «فلورنتینو پرز» روی مربی جدید جواب نداد و در پی شکست پنج‌بر یک برابر بارسا، این بار عذر لوپتگی از رئال خواسته شد. جانشین او، سانتیاگو سولاری ۴۳ساله هم جز ناامیدی مضاعف، چیزی نیاورد تا شاهد بازگشت زیزو برای بار دوم باشیم.

لیگ ملت‌های اروپا

فیفا در پی افزایش بازی‌های ملی است و به کنفدراسیون‌ها برای این افزایش، فشار می‌آورد. درامدزایی بالای فوتبال اروپا سبب شد تا یوفا، نخستین دوره لیگ ملت‌های اروپا را از شهریورماه ۹۷ کلید بزند. این بدان معناست که به‌زودی شاهد شروع تقلیدی از این تورنمنت در مقیاس آسیایی یا اروپایی آن هم خواهیم بود. استقبال هواداران فوتبال از این مسابقات خوب نبود. آن‌ها که با اتمام تورنمنت جافتاده جام‌جهانی، ذوق ملی‌شان فروکش کرده‌بود، این مسابقات را خسته‌کننده و «بی‌معنا» می‌دانستند، اما با جلوتر رفتن کار، بر تعداد علاقه‌مندان آن نیز افزوده شد. این لیگ در چهار دسته A، B، C و D تقسیم شده و حضور تیم‌ها در هر دسته، براساس محاسبات فیفاست. محاسباتی که به قول یورگن کلوپ، فقط خود روبرخ‌نشینان از آن سر در می‌آورند و بس. به هر روی ۵۵تیم ملی در این چهار گروه به رقابت پرداخته و در پایان چهار تیم به نیمه‌نهایی می‌رسند تا فینال در خرداد ماه و در یکی از این چهار کشور برگزار شود. در این میان، تیم‌هایی که نتیجه لازم را کسب نکنند به دسته پایین‌تر سقوط خواهند کرد و تیم‌های صدرنشین به لیگ بالاتر می‌روند. از سوی دیگر، این مسابقات حکم مقدماتی یورو ۲۰۲۰ را هم داشته‌و باز براساس همان قانون خاص، تیم‌های نخست هر دسته به‌یورو ۲۰۲۰ صعود و تیم‌هایی به مرحله پلی‌آف صعود می‌کنند. در پایان مرحله مقدماتی نخستین دوره این مسابقات، پرتغال با سوئیس و هلند شد که این مسابقات از ۱۵ تا ۱۹ خردادماه ۹۸ در دوبلین ایرلند برگزار خواهد شد. اگر تصور می‌کنید که از نحوه کار این مسابقات سر در نیاورده‌اید، بدانید که تنها نیستید و میلیون‌ها علاقه‌مند به فوتبال در دنیا در پی کشف راز این تورنمنت جدیدالتاسیس هستند!

● دروازه ●

وداع با بوفون

خوش تیپ، باتعصب و وفادار... این‌ها بخشی از تعاریف همیشگی ایتالیایی‌ها برای دروازه‌بان محبوبشان در سال‌های اخیر است. گلری که از ۲۰۰۱ تا ۲۰۱۸ در محبوب‌ترین باشگاه ایتالیا ماند و امسال سرانجام در ۴۰سالگی، یوونتوس را به مقصد «پاری‌سن‌ژرمن» ترک کرد. بوفون با وجود قهرمانی در جام‌جهانی ۲۰۰۶، هرگز نتوانست توفیق دیگری با پیراهن لاجوردی تیم ملی ایتالیا به‌دست آورد و «بووه»، اوج افتخارات فردی و تیمی او را رقم زده است. «جی‌جی» در پاریس اعلام کرده است که پس از اتمام قرارداد دوساله‌اش می‌خواهد تا ۴۵یا حتی ۵۰سالگی به فوتبال ادامه دهد. اشک‌های او و هواداران یوونتوس در شب وداعش با «باوی پیر» در ورزشگاه خانگی تا سال‌ها از یاد فوتبال‌دوستان نخواهد رفت. اورادر کنار ستارگانی چون مالدینی و باجو، بازیکنانی فراباشگاهی می‌دانند که در سری A حتی در میان هواداران تیم‌های رقیب هم از احترام بالایی برخوردار هستند.

